

Et kærlighedsbrev.

Kære ven! Hvordan har du det?

Jeg måtte sende dette brev for at fortælle dig, hvor meget jeg elsker dig. Jeg så dig i går, da du gik sammen med dine venner.

Jeg ventede hele dagen og håbede, at du også ville tale med mig.

Da aftenen nærmede sig, gav jeg dig en solnedgang som afslutning på din dag, samtidig med, at jeg lod en kølig brise blæse for at forfriske dig, og jeg ventede.

Du kom aldrig.

Åh, jo, det gjorde ondt, men jeg elsker dig stadig, fordi jeg er din ven.

Jeg så dig falde i søvn i aftes, og jeg længtes efter at stryge dig over din pande, så jeg lod månelysset spille hen over din pude og dit ansigt.

Jeg ventede igen, ønskede at komme ned til dig hurtigst muligt, så vi kunne tale sammen. Jeg har så mange gaver til dig.

Du vågnede sent og styrtede af sted til dagen arbejde. Mine tårer var i regnen. I dag så du bedrøvet ud, så alene. Det piner mit hjerte, men jeg forstår.

Mine venner svigtede mig, og det sårede også mig mange gange, men jeg elsker dig.

Jeg prøver at sige det til dig i det stille grønne græs. Jeg hvisker det i bladene og træerne. Jeg råber det til dig i vandstrømmene og giver fuglene kærlighedssange at synge.

Jeg klæder dig med varmt solskin og parfumerer luften. Min kærlighed til dig er dybere end havene og større end det største ønske eller behov, du måtte have.

Vi vil tilbringe evigheden sammen i himlen.

Jeg véd, hvor svært det er på denne jord. Det véd jeg virkelig, (for jeg har selv været der) og jeg ønsker at hjælpe dig.

Min far ønsker også at hjælpe dig. Det er Hans natur, ved du godt. Bare kald på mig, bed til mig, tal til mig.

Det er **din** beslutning!

Jeg har udvalgt dig, og på grund af det, vil jeg vente – fordi jeg elsker dig.

Din ven JESUS.